

Posudek na bakalářskou práci **Elišky Huráňové „Heterogenní sídelní oblasti hlavního města Praha“**

Předkládaná bakalářská práce je teoreticko-empirického charakteru, přičemž empirická, aplikační část je založena na vlastním dotazování autorky a jeho následném vyhodnocení. Na bakalářskou práci má text neobvykle velký rozsah (cca 75 stran vlastního textu) – všechny části jsou však funkční a v této podobě tvoří celek. Název práce bylo dobré upřesnit podtitulem, protože v dané podobě je podstatně širší než odpovídá obsahu.

Práce má logickou strukturu – první část je věnována teoretickým a částečně obecně metodologickým otázkám zkoumání města a v druhé části jsou interpretovány výsledky průzkumu autorky.

V teoretické části autorka v rozumně zhuštěné podobě vyložila základní teze sociologických teorií vztahujících se k jejímu užšímu tématu a podrobněji se zabývala kategorií heterogenní sídelní oblasti jakožto klíčovému objektu svého zájmu. V této poslední souvislosti mám dvě poznámky:

1) jak autorka v souvislosti s určováním heterogenosti řeší velikost území? Určitá malá sídelní oblast může být homogenní, ale budeme-li ji zahrnovat do širšího území, může se stát prvkem heterogenního sídla (např. Praha jako celek je heterogenní, i když její jednotlivé dílčí oblasti mohou být i homogenní),

2) území, které zkoumá, autorka označuje jako Michle a chápe ji na některých místech jako městskou čtvrť a na jiných místech hovoří o tom, že jde jen o část Michle (což vyplývá také z mapky) – čistě z hlediska hladké komunikace by bylo možné pro zkoumanou oblast zvolit nějaký název, který by neumožňoval záměnu s katastrálním územím čtvrti, která jako celek zkoumaná nebyla.

Aplikační část autorka začíná důkladnými metodologickými poznámkami, za což ji lze jen chválit – stejně tak jako za neméně důkladnou přípravu na výzkum, kterou právě v této kapitole zmiňuje. Výběr lokality ke zkoumání může být chápán jako poněkud subjektivní - myslím, že podobně heterogenních oblastí by se v Praze našlo více, ale беру jako legitimní okolnost autorčinu znalost území Michle. Označení bydlení na sídlišti za neuspokojivé (str. 70) chápu jako pražský folklór typický zejména pro osoby, které bydlí mimo sídliště.

Výklad v textu je postupný a logický; teoretická a empirická část jsou vzájemně provázány; formální kultura práce je na velmi dobré úrovni. Autorka umí pracovat s cizími názory (byť např. u přímého citátu na str. 8 chybí údaj o konkrétní straně) a literaturou (prosím u kolektivního díla Velkého sociologického slovníku neuvádět 3 autory, byť jeden z nich je opravdu velmi významný). Práce je psána srozumitelně a čtivě, s menším než obvyklým

množstvím překlepů a chyb v interpunkci a slovních nepřesností (např. v odkazu na str. 17 se uvádí, že do funkčnosti prostoru patří i **sledování** toho, co se v něm odehrává).

Závěr: Bakalářskou práci E.Huráňové hodnotím jako zdařilý text, který přinesl zajímavé (i když samozřejmě nereprezentativní) poznatky a prokázal autorčinu schopnost práce v oboru. Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě s návrhem klasifikace **VÝBORNĚ**.

Praha, 2.9.2012

PhDr. Jana Duffková, CSc.

oponent